

og de vedkommende Retsspørgsmaal, hvorefter Modparten faar Ordet for en tilsvarende Udvikling. — Naar Sagen skønnes tilstrækkelig behandlet, sluttet Forhandlingerne, Sagen optages og Dom afsiges. Domsforhandling i en ny Sag maa først paabegyndes, naar Dom i den sidst optagne Sag er vedtagen. (I særlig vanskelige Sager kan dog den endelige Vedtagelse af *Domsslutningen* opsættes til næste Dag).

c. En Sag, hvori der er gaaet Udeblivelsesdom, kan vedkommende begære *genoptaget*, naar han snarest muligt og senest inden et Aars Forløb fra Dommens Afsigelse oplyser, at Udeblivelsen var ham utilregnelig, og det kan han ligeledes gøre, selv uden at godtgøre Udeblivelsens Utilregnelighed, naar han inden en Uge efter Dommens Afsigelse skriftlig begærer et nyt Retsmøde berammet samt enten fremlægger Bevis for at have betalt de idømte Sagsomkostninger eller i Retten deponerer Beløbet.

d. I vidtløftige Regnskabssager og andre indviklede Retsager kan saavel den Underret, som leder Sagens Forberedelse, som Landsretten paa ethvert Trin af Forhandlingens anordne *skriftlig Behandling*. Er Bestemmelsen tagen af Landsretten, kan den ikke paakæres eller paaankes. Er Bestemmelsen tagen af Underretten, kan Kære ske til Landsretten.

2. Sager ved Underret (hvilke disse Sager ere, se ovfr. pag. 120.) Der er ikkefjer Tale om nogen forud for den mundtlige Forhandling gaaende Skriftveksling, idet Principet er, at »Parterne udvikle mundtlig deres Sag for Dommeren uden videre Forberedelse ved Skrift« (bortset fra Stævningen). Sagen begynder med Udtagelse af Stævning (naar Parterne ere enige derom, kunne de dog efter forudgaaende Anmeldelse derom møde uden foregaaende Stævning og begære Sagen foretagen). Er Sagens Værdi under 50 Kr. saavel som i Paternitetsager skal Retten paa Begæring vejlede Parterne med Hensyn til Stævningens Affattelse. Dokumenter, som Parterne ville benytte sig af, skulle være til Stede straks i første Retsmøde. — Møder en Part ikke ved Sagfører, har Dommeren i alle disse Sager *Vejledningspligt*. Dommeren bestemmer, om Formalitetsindsigelser skulle forhandles og paakendes særskilt eller i Forbindelse med Realiteten. Det forudsættes, at mangfoldige Sager kunne tilendebringes i selve det første Retsmøde. Dom afsiges snarest muligt efter den mundtlige Forhandling. — Om Sagernes Overgaaen til skriftlig Behandling og om Virkning af Udeblivelse gælde væsentlig samme Regler, som hvor Sager behandles ved Landsret som første Instans.